

Westoever reportage • Palestijnen op de bezette Westoever hebben al langer te maken met gewelddadige Joodse kolonisten, maar sinds 7 oktober is de dreiging alleen maar toegenomen. Een groep rabbijnen schiet te hulp.

‘Het beschermen van Palestijnen tegen kolonisten is onze religieuze plicht’

Rabbin Arik Ascherman, lid van de mensenrechtenorganisatie Rabbis for Human Rights, helpt Palestijnen bij de olijfoogst, net buiten Ramallah. FOTO ANP

David de Jong
Jeruzalem, Mu'arrajat

Op het grasveld voor het YMCA-gebouw in het drukke hart van West-Jeruzalem staan vijf bebaarde mannen met keppeltjes op hun achterhoofd, ieder diep in eigen gebed verzonken. De mannen werken allemaal als rabbijn in de omgeving van Jeruzalem en zijn aan het bidden voordat ze naar de bezette Westelijke Jordaanoever rijden om een risicovolle missie uit te voeren: het beschermen van Palestijnen tegen geweld en verdrijving door Joodse kolonisten.

Een groep rabbijnen en Israëlische vrijwilligers riskeert al decennialang lijf en leden door Palestijnen op de Westelijke Jordaanoever te beschermen tegen dit geweld. Rabbis for Human Rights, een non-profitorganisatie die in 1990 in de Israëlische stad Lod werd opgericht, werkt al tientallen jaren aan het beschermen van Palestijnse gemeenschappen die worden bedreigd door Israëlische kolonisten.

Terwijl de oorlog tussen Hamas en Israël in Gaza doorwoedt, is er een toename van geweld en spanningen op de Westelijke Jordaanoever. Daardoor is bijvoorbeeld het ver-

zamelen van olijven – het grootste landbouwproduct in het bezette gebied en een hoeksteen van de economie op de Westelijke Jordaanoever – nog gevaarlijker dan normaal.

Risikant

Het gevaar is toegenomen sinds op 7 oktober de oorlog tussen Israël en Hamas begon. Op die vroege ochtend voerden strijders van de islamistische Hamas milite vanuit de Gazastrook aanvallen uit op het zuiden van Israël. Hierbij werden meer dan 1200 Israëliërs gedood en ongeveer 240 mensen geïjzeld, volgens de Israëlische autoriteiten. Israël verklaarde Hamas hierop de oorlog.

Het door Hamas gecontroleerde gezondheidsministerie in de Gazastrook stelt dat er sinds het begin van de oorlog meer dan 20.000 Palestijnen zijn gedood, en meer dan 50.000 gewond zijn geraakt. Volgens Israël zouden zeker 8000 Hamasstrijders gedood zijn. Intussen zijn, volgens het Palestijnse ministerie van volksgezondheid in Ramallah, op de Westoever, sinds 7 oktober door Israëlische troepen en kolonisten zo'n driehonderd Palestijnen gedood. De aantallen die de verschillende partijen noemen kunnen niet onafhankelijk worden geverifieerd.

‘De kolonisten voelen zich almachtig en vallen ons ook aan’

‘Bijna niemand in Israël is op dit moment bereid om Palestijnen te helpen’

Voor Israëlische vredesactivisten is het een stuk riskanter om sinds 7 oktober hun beschermingsactiviteiten op de Westelijke Jordaanoever uit te voeren. “De kolonisten voelen zich almachtig en vallen ons ook aan. Het leger en de politie doen niks anders dan hen beschermen”, vertelt Anton Goodman, een 48-jarige rabbijn die in Tzur Hadassah, een voorstad van Jeruzalem, werkt.

“Thuis in Israël begrijpen ze niet meer waarom we nog met Palestijnen willen werken na de aanval”, vertelt hij. Goodman zegt dat van de

vijftig Joodse vrijwilligers die Palestijnse gemeenschappen beschermen bij hun organisatie sinds 7 oktober nog maar de helft is komen opdagen. “Er heerst angst”, verzucht hij. “Maar dit is het moment dat we de kwetsbare groepen moeten beschermen.” De rabbijnen worden soms doelwit. De 71-jarige Hagar Geffen werd vorig jaar zo mishandeld door kolonisten dat ze met gebroken ribben en een doorboorde long in het ziekenhuis belandde.

Er wonen ongeveer drie miljoen Palestijnen en meer dan een half miljoen Joodse kolonisten op de Westoever, een gebied dat sinds 1967 door Israël wordt bezet. Zo'n 60 procent van de Westoever – het zogeheten C-gebied – staat onder de complete controle van de Israëlische autoriteiten.

Dag en nacht toezicht

In dat gebied ligt Mu'arrajat, een heuvelig en woestijnachtig gebied in de Jordaanvallei, met uitzicht op een paar van de mooiste valleien van de regio, die zich uitstrekken zo ver het oog reikt. De rabbijnen komen na een uur rijden bij het dorp met vijfhonderd inwoners aan, parkeren hun auto's, en lopen naar een tent toe bij de ingang naar het gehucht,

waar ze een groep vrijwilligers aflossen die de afgelopen dagen en nachten toezicht hebben gehouden.

Sinds het begin van de oorlog rijden vanuit Rimonim, een nabijgelegen nederzetting, dagelijks gewapende kolonisten naar Mu'arrajat. De mannen zijn meestal gehuld in militair tenue en blokkeren met hun SUV's de ingang naar het dorp. “Ze stoppen ons, nemen foto's van onze identiteitskaarten en zeggen dat we 24 uur hebben om te vertrekken”, zegt de 27-jarige Palestijnse Alia Mlehat, terwijl ze in de tent bij de ingang van haar dorp zit. “Als ze ons weg willen hebben, moeten ze ons maar vermoorden.”

De 64-jarige rabbijn Arik Ascherman uit Jeruzalem maakt zich in de tent op voor zijn bewakingsdienst. “Bijna niemand in Israël is op dit moment bereid om Palestijnen te helpen, vanwege pijn en woede”, zegt Ascherman. “Het is juist onze religieuze plicht dit wel te doen.”

Ascherman wendt zich tot het Oude Testament om de huidige situatie van de Palestijnen op de Westelijke Jordaanoever uit te leggen.

“Hoe durft U, God, de onschuldigen met de schuldigen weg te vegen?”, citeert hij. Dan staat hij op, loopt naar buiten en begint zijn dienst.